

[Prima Pagină](#) > ... > [Proceduri Judiciare](#) > [Cauze Civile](#) > [Recunoașterea Și Executarea Hotărârilor Judecătorești](#)
> [Cum Se Execută o Hotărâre Judecătorească](#) > Greece

Cum se execută o hotărâre judecătorească

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

 Grecia

1 Ce înseamnă executare în materie civilă și comercială?

Prin executare se înțelege realizarea cu forța, cu ajutorul organismelor de stat competente, a creanței materiale constatate printr-un titlu executoriu. Mijloacele de executare sunt următoarele:

- ridicarea cu forța a unui bun mobil
- evacuarea cu forța dintr-un bun imobil
- sechestrul
- detenție
- penalități
- administrare judiciară
- jurământ solemn.

2 Care este autoritatea sau autoritățile care au competență în materie de executare?

În conformitate cu dispozițiile prevăzute în [noul] Cod de procedură civilă (articolele 927-931 din Codul de procedură civilă), executarea se realizează la inițiativa persoanei care are dreptul de a face acest lucru, care transmite, în copie certificată (*Apógrafa*), ordinul relevant unui executor judecătoresc desemnat și stabilește modalitățile de executare și, dacă este cazul, obiectele pe care le va viza executarea. În cazul unui sechestrul, persoana în cauză desemnează ca operator al vânzării la licitație un notar din jurisdicția în care se va realiza sechestrul. Ordinul trebuie să fie datat și semnat de către beneficiar sau de către reprezentantul autorizat al acestuia. Cu excepția cazului în care se prevede altfel, ordinul acordă competența de a iniția toate actele de executare.

Executorul judecătoresc care primește copia certificată pe care figurează ordinul de a realiza executarea este autorizat să accepte plata și să elibereze chitanță, transmitând, în același timp, copia certificată dacă prestația a fost executată în totalitate. Acesta poate, de asemenea, să accepte o plată parțială, pentru care eliberează o chitanță, menționând acest lucru în copia certificată. Plata parțială nu împiedică continuarea executării.

În scopul executării, executorul judecătoresc este autorizat să intre în domiciliul sau în orice alt loc aflat în posesia persoanei împotriva căreia se solicită executarea, să deschidă ușile și să facă percheziții, precum și să deschidă mobilierul, echipamentele sau recipientele închise. Executorul judecătoresc poate solicita ajutor din partea autorității responsabile cu respectarea ordinii publice (în general, poliția), care are obligația de a-i oferi asistență.

În caz de rezistență în timpul executării, executorul judecătoresc poate utiliza forța pentru a contracara rezistența, în acest scop făcând apel, de asemenea, la autoritatea responsabilă cu respectarea ordinii publice (în general, poliția).

Executorul judecătoresc întocmește un raport privind fiecare act al procedurii de executare. În cazul în care executarea nu se realizează, executorul judecătoresc întocmește un raport în acest sens indicând motivele nerealizării. Executorul judecătoresc este obligat să întocmească un raport, pe care îl prezintă procurorului competent, cu privire la orice infracțiune săvârșită în timpul executării.

3 Care sunt condițiile în care poate fi emis un titlu executoriu sau o hotărâre executorie?

Prin titlu executoriu se înțelege documentul oficial care certifică cererea și care oferă posibilitatea presupusului său beneficiar de a solicita debitorului, prin mijloace de executare, să respecte conținutul acestuia. Elementele necesare sunt existența titlului și temeinicia cererii.

3.1 Procedura

Executarea este un act de administrare a justiției, și nu un act administrativ care acordă o protecție juridică. Cererile adresate organelor de justiție și actele de executare inițiate sunt acte de procedură. Condițiile de executare sunt următoarele:

- jurisdicția și competența organelor de executare
- calitatea de a se constitui ca parte în acțiuni judiciare
- capacitatea de a se înfățișa
- capacitatea de a pleda
- interesul de a acționa
- legitimarea
- existența unui titlu executoriu
- existența unei cereri care poate fi îndeplinită prin executare

Sunt executorii atât hotărârile judecătorești, cât și deciziile extrajudiciare, fără a fi întotdeauna necesar să se depună o cerere de natură judiciară pentru aprobarea executării. Sunt considerate ca fiind titluri executorii:

- hotărârile instanțelor din sistemul judiciar elen care au rămas definitive
- hotărârile instanțelor din sistemul judiciar elen declarate executorii în mod provizoriu
- deciziile arbitrale
- procesele-verbale ale instanțelor din sistemul judiciar elen care conțin un concordat sau cheltuieli de judecată
- actele autentice
- somațiile de plată emise de judecătorii eleni
- somațiile de restituire a utilizării unui bun imobil închiriat
- titlurile străine declarate executorii
- somațiile și actele declarate executorii prin lege

Executarea este pusă în aplicare de organe de executare directe și indirecte. Organele directe, desemnate de creditorul care solicită executarea, sunt a) executorul judecătoresc, funcționar neremunerat responsabil cu punerea sub sechestru a unor bunuri mobile aflate în posesia debitorului, punerea sub sechestru a unor bunuri imobile, nave sau aeronave care aparțin debitorului, executarea imediată, arestarea debitorului în cazul în care a fost emis un ordin de detenție împotriva acestuia, precum și pregătirea vânzării la licitație, (b) notarul sau judecătorul de pace care îl înlocuiește, responsabil cu desfășurarea vânzării la licitație, voluntară sau silită, a bunurilor debitorului puse sub sechestru, precum și cu distribuirea veniturilor provenite din vânzarea la licitație, după ce s-a stabilit tabelul creditorilor. Organele indirecte sunt membrii poliției și ai forțelor armate și martorii care cooperează în caz de rezistență sau de amenințare cu rezistența în timpul executării. Toate aceste organe sunt responsabile pentru orice încălcare culpabilă a obligațiilor lor în cursul îndeplinirii sarcinilor de serviciu ale acestora.

Ordinul de a realiza executarea este dat de persoana autorizată să o efectueze (beneficiar) sau de către reprezentantul său autorizat, fie că este sau nu avocat. Principalele costuri de executare sunt următoarele:

- remunerația executorului judecătoresc pentru un act de executare privind o creanță pentru o valoare maximă de 590 EUR, 53 EUR; pentru o valoare între 591 EUR și 6 500 EUR, 53 EUR, majorată cu 2,5 % din

sumă, iar pentru o valoare care depășește 6 500 EUR, 53 EUR, majorată cu 1 % din sumă, această remunerație neputând să depășească 422 EUR pentru fiecare bun imobil, navă sau aeronavă pusă sub sechestru

- remunerația executorului judecătoresc pentru stabilirea programului vânzării la licitație sau a noii vânzări la licitație sau a cuprinsului procesului-verbal de punere sub sechestru privind o creanță pentru o valoare maximă de 590 EUR, 53 EUR; pentru o valoare între 591 EUR și 6 500 EUR, 53 EUR, majorată cu 2 % din sumă, iar pentru o valoare care depășește 6 501 EUR, 53 EUR, majorată cu 1 % din sumă, această remunerație neputând să depășească 210 EUR
- remunerația personalului care participă la vânzarea la licitație, 30 EUR
- remunerația executorului judecătoresc pentru orice alt act de executare pentru o valoare cuprinsă între 240 EUR și 400 EUR, care urmează să fie convenită între executorul judecătoresc și mandant
- drepturile martorilor, 30 EUR fiecare sau, în cazul în care martorul este un executor judecătoresc, 60 EUR
- în caz de anulare a executării, remunerația executorului judecătoresc trebuie să fie jumătate din sumele de mai sus
- 0,50 EUR pe kilometru parcurs, atunci când realizarea oricărui act presupune deplasarea unui executor judecătoresc și a unor martori dincolo de jurisdicția acestora
- o remunerație specială a executorului judecătoresc în funcție de dificultatea executării, care urmează să fie convenită între executorul judecătoresc și mandant și care nu poate fi în niciun caz imputată persoanei împotriva căreia se solicită executarea.

3.2 Condițiile principale

Condițiile de fond ale executării sunt următoarele:

- interesul de a acționa, și anume necesitatea de a iniția un act de executare și de a obține protecția juridică acordată de acesta
- temeinicia cererii

Reglementările privind executarea urmăresc, în fapt, să stabilească un echilibru între interesele opuse ale creditorilor, pe de o parte, și cele ale debitorilor sau ale terților, pe de altă parte. Criteriile luate în considerare de către judecător pentru a dispune o măsură de executare sunt următoarele:

- satisfacerea rapidă și puțin costisitoare a creditorilor
- protecția persoanei și, în general, a intereselor legitime ale debitorului
- coincidenta de interese ale creditorului și debitorului cu privire la necesitatea de a obține un venit cât mai semnificativ posibil din vânzarea la licitație
- protejarea intereselor terților

4 Obiectul și natura măsurilor executorii

Măsurile de executare pot fi îndreptate împotriva patrimoniului debitorului sau împotriva persoanei acestuia. Măsurile de executare sunt acte materiale ale unor organe abilitate în acest scop și conduc, direct sau indirect, la satisfacerea cererilor prin exercitarea puterii de stat. Bunurile care pot fi supuse executării sunt următoarele:

- bunuri mobile aflate în posesia debitorului sau a creditorului sau a unui terț care este pregătit să le restituie
- drepturi reale ale debitorului asupra unui bun mobil care nu îi aparține
- sume de bani
- creanțe monetare ale persoanei împotriva căreia se solicită executarea față de terți
- bunuri imobile care aparțin debitorului sau drepturi reale ale debitorului asupra unui bun imobil
- nave
- aeronave
- drepturi de proprietate intelectuală, brevete, drepturi de exploatare a unor filme cinematografice

Sunt insesizabile:

- obiectele de uz personal ale debitorului și ale membrilor familiei acestuia
- produsele alimentare și combustibilii de care au nevoie debitorul și membrii familiei acestuia
- medaliile, suvenirurile, manuscrisele, scrisorile, documentele familiale și cărțile profesionale

- cărțile, instrumentele muzicale, instrumentele de artă
- instrumentele, mașinile, cărțile sau alte obiecte necesare persoanelor care își câștigă existența prin propriile lucrări
- obiectele care pot fi imediat deteriorate
- acțiunile unei societăți comerciale
- creanțele de întreținere prevăzute de lege
- creanțele privind salarii, pensii sau prestații de asigurări sociale

4.1 Ce tipuri de bunuri pot face obiectul executării?

Debitorul, precum și orice terț, are obligația de a respecta decizia prin care se dispune măsura de executare și, în caz de rezistență la executare, executorul judecătoresc poate utiliza forța pentru a combate rezistența, făcând apel, de asemenea, la autoritatea responsabilă cu asigurarea ordinii publice, având posibilitatea de a aduce doi martori adulți sau un al doilea executor judecătoresc. Dacă debitorul nu se conformează deciziei, sunt posibile următoarele scenarii:

- dacă debitorul nu își îndeplinește obligația de a face ceva, obligație care ar putea fi executată și de către un terț, creditorul are dreptul să realizeze actul pe cheltuiala debitorului
- dacă debitorul nu își îndeplinește obligația de a face ceva, obligație care nu poate fi executată de un terț și a cărei executare depinde în întregime de voința debitorului, instanța dispune ca debitorul să realizeze actul și, dacă este necesar, îl obligă la plata unor penalități către creditor și la pedeapsa cu închisoarea
- dacă debitorul nu își îndeplinește obligația de a nu face sau de a tolera ceva, instanța amenință să îi impună, pentru fiecare infracțiune, o penalitate care să fie plătită creditorului și pedeapsa cu închisoarea

În fiecare dintre aceste cazuri, creditorul își menține dreptul de a solicita despăgubiri pentru prejudiciile suferite ca urmare a neîndeplinirii de către debitor a obligațiilor sale, astfel cum este prevăzut în dispozițiile de drept material. În principiu, debitorul poate să înstrăineze bunul, dar în caz de punere sub sechestru a acestuia, o astfel de cesionare este interzisă și este nulă în favoarea persoanei care a solicitat punerea sub sechestru și în favoarea creditorilor care și-au făcut cunoscute punctele de vedere.

În cazul în care conturile bancare ale debitorului fac obiectul executării, banca nu are obligația de a comunica persoanei care solicită executarea detaliile exacte ale acestor conturi, dar, în cazul în care un document de poprire a unor creanțe pecuniare aflate în posesia debitorului este notificat băncii, cesionarea sumei poprite este interzisă și este nulă în favoarea persoanei care a solicitat poprirea și, în termen de 8 zile de la data notificării actului de poprire, banca este obligată să indice dacă creanța (depozit în numerar într-un cont bancar) care face obiectul popririi există și, în cazul în care aceasta este suficientă pentru a satisface pretențiile persoanei care a solicitat poprirea, banca este obligată să îi plătească acesteia suma corespunzătoare.

4.2 Care sunt efectele măsurilor executorii?

Nu există, în principiu, niciun termen aplicabil pentru persoana care solicită executarea, însă au fost introduse anumite limite care nu reprezintă termene obligatorii, ci perioade înainte de expirarea cărora un anumit act nu poate fi realizat, fără a se fi impus în mod direct o dată de expirare a posibilității de a acționa pentru persoana care solicită executarea. Obligația prevăzută de a iniția anumite acte într-o anumită perioadă de timp de la punerea sub sechestru sau înainte de vânzarea la licitație nu modifică bazele sistemului. Pentru a evita ca procedura să dureze foarte mult, s-a stabilit o perioadă maximă de un an după expirarea căreia punerea sub sechestru sau orice alt act bazat pe același ordin nu pot fi puse în aplicare, iar vânzarea la licitație nu poate fi efectuată pe baza punerii sub sechestru care a fost anulată prin hotărâre judecătorească din cauza expirării acestui termen.

4.3 Care este valabilitatea măsurilor de acest fel?

5 Există posibilitatea de a ataca hotărârea care stabilește o măsură de acest fel?

Singura cale de atac împotriva procedurii de executare este contestația pe care o poate formula persoana împotriva căreia este solicitată executarea sau orice creditor al acestei persoane care are un interes de a acționa, în termen de 15 zile de la data primului act de executare, în cazul în care contestația se referă la

valabilitatea titlului sau a instrucțiunii judiciare; până la ultimul act de executare, în cazul în care contestația se referă la valabilitatea actelor de executare realizate, de la primul la ultimul, și în termen de șase luni de la data ultimului act de executare, în cazul în care contestația se referă la valabilitatea executării. Un terț poate, de asemenea, să introducă o contestație în caz de încălcare a unuia dintre drepturile sale asupra bunului care face obiectul executării, drept pe care îl poate contesta persoanei împotriva căreia se solicită executarea, fără să fie prevăzută o limită de timp specifică. Instanța competentă este instanța din locul de executare, și anume tribunalul de pace dacă titlul executoriu este o decizie a tribunalului de pace, sau tribunalul de primă instanță, după caz. Contestația formulată nu suspendă executarea, dar persoana care a formulat-o poate solicita să fie dispusă suspendarea procedurilor, cu sau fără garanții, prin hotărâre judecătorească notificată organelor de executare, care nu pot începe niciun act de executare, cu excepția cazului în care un astfel de act a fost autorizat în mod expres în decizia de suspendare.

6 Există limitări privind executarea, în special legate de protecția debitorului sau de termene?

Limitările la care este supusă executarea în ceea ce privește bunurile puse sub sechestrul sunt următoarele: sunt insesizabile a) obiectele care pot fi imediat deteriorate, (b) acțiunile unei societăți comerciale, (c) obligațiile de întreținere prevăzute prin lege sau prin testament, precum și creanțele cu privire la contribuția soților la nevoile familiei; d) creanțele privind salarii, pensii sau prestații de asigurare socială, cu excepția cazului în care este vorba despre satisfacerea unei obligații de întreținere prevăzută prin lege sau prin testament sau despre contribuția la nevoile familiei, caz în care punerea sub sechestrul poate acoperi până la jumătate din sumă, ținând seama de sumele pe care le primește debitorul, de anvergura obligațiilor care decurg din căsătoria sa pentru a răspunde nevoilor familiei și de numărul de creditori, (e) diferite tipuri de ajutoare sau de subvenții comunitare aflate în posesia Agenției de plăți și control privind ajutoarele comunitare de orientare și garantare (OPEKEPE), în calitate de terț, până la depunerea acestora în contul bancar al beneficiarilor sau până la plata către beneficiari prin orice mijloc. Excepția prevăzută la alineatul (2) litera (d) se aplică, de asemenea, în cazul în care suma este depusă în contul bancar al debitorului într-o instituție de credit. Excepția este valabilă numai în măsura în care contul prezintă un sold care nu depășește, în cursul perioadei cuprinse între instituirea sechestrului și ziua de după efectuarea plății, valoarea creanței excluse de la sechestrul.

În plus, debitorul are la dispoziție două căi de atac împotriva procedurii de executare:

a) contestația, prevăzută la articolul 933 din CPC, conform căruia: obiecțiile formulate de persoana împotriva căreia se solicită executarea și de orice creditor al acestei persoane care are un interes de a acționa în privința validității titlului executoriu, procedura de executare sau creanța pot fi formulate numai prin contestație introdusă în fața tribunalului de pace, dacă titlul executoriu a fost emis de această instanță, sau în fața tribunalului de primă instanță, după caz. În cazul în care sunt formulate mai multe contestații prin acte distincte, greva ia măsuri pentru a le identifica și toate acestea trebuie analizate, obligatoriu, în cadrul aceleiași audieri. Alte mijloace de contestație pot fi formulate numai printr-un act separat, depus la greva instanței unde a fost formulată contestația, în partea de jos a căruia se întocmește un raport, notificat părții adverse în termen de cel mult opt (8) zile înainte de audiere. Audierea contestației trebuie stabilită, obligatoriu, în termen de șaiszeci (60) de zile de la data depunerii, iar pârâțul în procedura de opoziție trebuie să fie înștiințat în termen de cel mult douăzeci (20) de zile înaintea audierii. Instanța competentă la nivel teritorial este cea de la locul de executare, în măsura în care și alte acte ale procedurii de executare au fost inițiate după notificarea ordinului sau, după caz, instanța prevăzută la articolul 584. În cazul în care titlul executoriu este o hotărâre judecătorească sau o somație de plată, obiecțiile sunt inadmisibile în măsura în care hotărârea sau somația a devenit definitivă, în conformitate cu articolul 330 și, respectiv, cu articolul 633 alineatul (2) al treilea paragraf. Argumentele referitoare la stingerea creanței nu pot fi dovedite decât prin documente sau printr-o mărturie judiciară. Decizia privind contestația trebuie, obligatoriu, să fie pronunțată în termen de șaiszeci (60) de zile de la data audierii.

b) în conformitate cu articolul 1000 din CPC, debitorul poate solicita suspendarea licitațiilor dispuse împotriva sa. Într-adevăr, la cererea debitorului, depusă, sub sancțiunea inadmisibilității, cu cel puțin cincisprezece (15) zile lucrătoare înainte de data licitației, instanța prevăzută la articolul 933, care se pronunță în cadrul procedurii prevăzute la articolul 686 și următoarele, poate suspenda procedura de licitație pentru o perioadă de maximum șase (6) luni de la data inițială a vânzării prin licitație, cu condiția ca persoana care a solicitat executarea să nu fie susceptibilă de a suferi un anumit prejudiciu și dacă se poate presupune că debitorul va răspunde, în această perioadă, cerințelor persoanei care a solicitat executarea sau dacă, la expirarea acestei perioade, veniturile

rezultate din licitație vor fi mai importante. Decizia este pronunțată, obligatoriu, până la ora 12 din luna dinaintea datei licitației, iar suspendarea este acordată cu condiția să se plătească: a) eventualele cheltuieli privind continuarea licitației, stabilite cu aproximație în decizie, și b) cel puțin un sfert din capitalul datorat persoanei care a solicitat executarea. Decizia de suspendare a vânzării prin licitație este notificată operatorului licitației chiar în ziua emiterii acesteia. Plata trebuie efectuată, obligatoriu, până la ora 10 în ziua licitației, în caz contrar licitația va avea loc.

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [feedbackul](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

■ Ultima actualizare: 16/12/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.